

[Gunnar Baunsgaard.]

tror dog kun, det er indenrigsministeren, der har bemærket, at der skulle være en kritik af dem, der har administreret statshospitalerne indtil i dag, i det, jeg fremførte.

Jacob Sørensen (V):

Selv om jeg jo ikke skal gå i ministerens sted og tage arbejdet fra ham, vil jeg alligevel føje en bemærkning til det, hr. Erlendsson sagde, fordi jeg har et vist ansvar for den sidste udsendelse af krav til plejehjem.

Det er nemlig således, at der ikke stilles krav fra offentlige myndigheder om, at et plejehjem skal være sådan og sådan i luksus henseende; der er kun en minimumsgrænse for beboerværelserne på 15 m². Det er alt, hvad der er af normer i øjeblikket.

Henning Jensen (S):

Kun den korte bemærkning, at når jeg nævnte muligheden for, at amterne bedre vil være i stand til at løse de store problemer, der er i og omkring statshospitalerne, skulle det ikke ses som nogen kritik af indenrigsministeriet eller af direktoratet for statshospitalerne; jeg mener, man har gjort et godt stykke arbejde, man har bare ikke haft tilstrækkeligt med midler.

Vi har i dag et sygehusvæsen, som rangerer meget højt, og jeg er overbevist om, at amterne ad åre, som indenrigsministeren også nævnte, vil være i stand til at placere den behandling, vi drøfter i dag, på lige fod med sygehusvæsenet i al almindelighed. Det var derhen, mine bemærkninger skulle ses.

Erlendsson (FP):

Skulle jeg have taget fejl og der ikke er stillet sådanne standardkrav, så er der i hvert fald fra ministeriet kommet vejledninger med detaljerede udkast til den form for plejehjem, man har tænkt sig fra ministeriets side; det har jeg i hvert fald selv set. Der er ikke noget mærkværdigt i, at man ude omkring i amterne opfatter sådanne vejledninger som det, man skal stræbe efter. Det er muligt, hr. Jacob Sørensen har ret i, at man fra ministeriets side ikke kan stille sådanne krav, men så kan man i hvert fald udsende vejledninger, der opfattes som krav ude i amterne.

Indenrigsministeren (Egon Jensen):

Må jeg i al venlighed sige til hr. Erlendsson, at det gjorde ingenting, når man fremsætter påstande her fra talerstolen, at man i forvejen vidste, hvad det drejede sig om. Nu synes jeg, den tidligere indenrigsminister netop helt udtrykkelig har sagt, hvad der er af standarder og normer. Det kan ikke have forbigået hr. Erlendssons opmærksomhed, at netop dette at nedsætte standarder og normer kun til et minimum har været fremherskende de sidste 2-3 år, og det er det, vi har gjort. Så det er altså ikke indenrigsministeren, men derimod socialministeren — det var jo i den tidligere regering den samme person.

Må jeg sige til hr. Erlendsson, at jeg tør næsten ikke tænke på, om sygehusvæsenet bare havde været overladt til primærkommunerne i samtlige de kommuner, der var før, hvad det havde kostet det offentlige, og vi kender jo godt lokalkampen om at få så meget som vel muligt. Vi ved, hvordan man søgte at overgå hinanden i at få alle mulige specialer, og jeg vil tro, at hr. Erlendsson som medlem af Frederikshavn byråd har gjort sin indsats for, at det sygehus fik ét og andet.

Må jeg så sige tak til hr. Gunnar Baunsgaard og til hr. Henning Jensen for, at der ikke var tale om en kritik, men bare tale om et håb om, at der blev noget mere.

(Kort bemærkning).

Erlendsson (FP):

Ja, det er fuldstændig rigtigt, hvad indenrigsministeren siger: jeg har i mange år på amtskommunalt og på primærkommunalt plan beskæftiget mig med sygehjem og hospitaler, også sygehus- og plejehjemsudbygning, inden for et bestemt amt; vi sad i 3 år og arbejdede med disse problemer, så mit kendskab til dem er ikke så helt ringe.

Det er også rigtigt, at jeg var fortaler for, at man bevarede de små lokalsygehuse, og det glæder mig da at konstatere, at strømmen bort fra de store sygehuse i dag er ganske kraftig. Man kunne have sparet mange penge, hvis man havde fulgt min linje og ikke den, som indenrigsministeren gør sig til talsmand for.

Indenrigsministeren (Egon Jensen):

Jeg skal lade påstanden stå; jeg tror ikke,